



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5629/06
08.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", u sastavu "BB", protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina - Komisije za žalbe Uprave carina 01/4 broj U/II-561/06 od 31.08.2006. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprave carina - Carinarnice Niš U/I-453/2006 od 10.03.2006. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem odbijen je zahtev tužioca za povraćaj naplaćenog carinskog duga po JCI UV-4 broj 2758 od 07.06.2005. godine CI Aerodrom Niš, kao neosnovan.

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene zakona i povreda pravila postupka. U tužbi navodi da je rešenjem Ministarstva za ekonomske odnose sa inostranstvom broj 180-483-00-00613 1/2004-07 od 04.01.2006. godine, koje je primio dana 17.01.2006. godine, oslobođen od plaćanja carine na uvoz opreme koja predstavlja ulog stranog ulagača, a koja se odnosi na opremu po specifikaciji koja je uvezena po spornoj carinskoj deklaraciji. Ističe da to što do trenutka uvoza opreme tužiocu nije dostavljeno navedeno rešenje koje predstavlja formalni dokaz o ispunjenosti uslova za sprovođenje postupka oslobođenja od plaćanja carinskog duga, predstavlja propust državnog organa i da to ne može dovesti u pitanje njegovo pravo na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 194. stav 4. Carinskog zakona, za čiju primenu su bili ispunjeni svi uslovi u momentu uvoza. Ističe da je uslov za dobijanje rešenja o oslobođenju od plaćanja uvoznih dažbina za opremu bio registracija zbog povećanja kapitala po osnovu uloga stranog ulagača kod Agencije za privredne subjekte, te da je prilikom uvoza opreme izvršeno carinjenje i plaćanje obračunatog iznosa carinskih dažbina, koji postupak je sproveden u skladu sa članom 215. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona. Sa iznetog smatra da su ispunjeni svi uslovi za povraćaj carinskog duga primenom člana 234. stav 1. Carinskog zakona, kako je to naveo u blagovremeno podnetom zahtevu, jer se radi o carinskom dugu koji nije trebalo da bude plaćen, te da se u ovom slučaju ne radi o zahtevu za ponavljanje carinskog postupka primenom odredbi Zakona o opštem upravnom postupku, kako su to organi cenili. Predlaže da se tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepenim rešenjem pravilno odbijen zahtev za povraćaj naplaćenog carinskog duga za robu uvezenu po spornoj carinskoj deklaraciji. Ovo sa razloga što iz spisa predmeta proizlazi da je tužilac prilikom uvoza i carinjenja robe podneo carinski dokument koji je sačinjen prema stanju robe u vreme uvoza i dokumentaciji koja je podneta prilikom uvoza robe, te da je carinski dokument - deklaracija u svemu odgovarao stanju robe i podnetoj dokumentaciji, zbog čega nisu ispunjeni uslovi da se primenom člana 105. Carinskog zakona izvrši izmena podataka u spornoj JCI UV-4, a time ni uslovi za povraćaj plaćenog carinskog duga. Pri tome, tužilac u postupku prihvatanja deklaracije nije tražio oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za spornu robu u skladu sa odredbama zakona kojima se uređuje strano ulaganje, a primenom člana 194. stav 1. tačka 1. Carinskog zakona, niti je u skladu sa Pravilnikom o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih podataka u carinskom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 129/03 ... 117/05) u JCI UV-4 uneo šifru koja bi ukazivala da se radi o robi za koju se ne plaćaju uvozne dažbine, pa je pravilan zaključak carinskih organa da u ovom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 234. Carinskog zakona za povraćaj naplaćenog carinskog duga. Isto tako pravilno je ocenjeno da u ovom slučaju nisu ispunjeni ni uslovi za ponavljanje upravnog carinskog postupka primenom odredbi člana 239. do 246. Zakona o opštem upravnom postupku i po tom osnovu uslovi za izmenu podataka u carinskoj deklaraciji primenom člana 105. stav 5. Carinskog zakona, jer se ne radi o novoj činjenici ili dokazu u smislu člana 239. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku. Naime, tužilac se Ministarstvu za ekonomske odnose sa inostranstvom obratio zahtevom za oslobođenje od plaćanja carine na uvoz opreme koja

ekonomiske odnose sa mostarstvom obradu zahtevom za oslobodenje od placanja carine za uvoz opreme koja predstavlja ulog stranog ulagača dana 23.11.2005. godine, rešenje po zahtevu tužioca doneto je od strane ovog organa dana 04.01.2006. godine, pa se radi o dokazu koji je pribavljen nakon okonačnog postupka carinjenja i u vreme izvršenog uvoza i prihvatanja carinskog dokumenta ovaj dokaz nije bio pribavljen.

Sud je cenio navode iznete u tužbi kojima tužilac ukazuje da je pogrešan zaključak carinskih organa u vezi nepostojanja uslova za ponavljanje postupka, s obzirom da se njegov zahtev odnosi na povraćaj plaćenog carinskog duga, pa je našao da se ovim navodima ne dovodi u pitanje zakonitosti osporenog rešenja. To što je prvostepeni organ u obrazloženju rešenja izneo razloge koji se odnose na nepostojanje uslova za ponavljanje postupka u smislu člana 239. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku u vezi člana 22. Carinskog zakona, pri čemu se dispozitivom rešenja odbija zahtev tužioca za povraćaj neplaćenog carinskog duga, nije od značaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Pri tome je drugostepeni organ u postupku po žalbi ocenio da nisu ispunjeni uslovi iz člana 234. Carinskog zakona u vezi člana 194. istog Zakona za povraćaj naplaćenog carinskog duga, dajući dovoljne i jasne razloge za to, pa imajući u vidu da je upravni postupak jedinstven, na ovaj način otklonjeni su propusti prvostepenog organa.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi pa je našao da se ovi navodi ne mogu prihvatiti kao osnovani. Ovo sa razloga što nije sporno da u vreme uvoza, prihvatanja deklaracije, kao i stavljanja robe u slobodan promet, roba prijavljena po spornoj deklaraciji nije predstavljala robu na koju se ne plaćaju uvozne dažbine, kao i da tužilac nije posedovao dokumentaciju u skladu sa propisima za korišćenje carinske povlastice, pa se u ovom slučaju ne radi o naplati carinskog duga koji nije trebalo platiti.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08. 11. 2007. godine, U. 5629/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS